

overmaade slet anvendt Udgift til en mindre vel indrettet Examenscommission. Hvad er det dernæst, vi pleie at gjøre, naar der er Tale om at indføre nye Indretninger, der ikke have nogenstomhelst bestemt Charakter? Vi pleie at sige: Lad os først see et Forslag derom og faae at vide, hvorledes Ministeren tænker at udføre det; hvis vi da finde Maaden god og hensigtsmæssig, bevilge vi Pengene, men hvis dette ikke er Tilfældet, nægte vi dem. Dette synes mig ogsaa i nærværende Tilfælde at være en rigtig Fremgangsmaade, saameget mere som vi nu have en Minister, der har erklæret sig gunstig stemt for denne Tanke. Ministeren har baade ved første Behandling og senere i Udvalget erklæret, at han var gunstig stemt for Tanken, men at han endnu ikke havde den Overbeviisning om, at det var en praktisk rigtig Foranstaltning, at han kunde opstille noget Forslag i denne Henseende, eller kunde paatage sig nogenstomhelst Forpligtelse til at gennemføre denne Sag. Den ligger altsaa ikke for, den er endnu ikke moden til Afgjorelse, og lad os derfor vente til næste Aar. Derfor den ærede Minister faaer Leilighed til nærmere at undersøge Sagen og danne sig selv en moden Overbeviisning om den, ville vi formentlig til næste Aar kunne vente et Forslag fra ham derom, thi han veed, at Stemningen i Folkethinget idetmindste paa ingen Maade er ugunstig for Sagen. Jeg er tvertimod overbeviist om, at Fleertallet af Folkethingets Medlemmer i det Hele er gunstig stemt for denne Tanke, men lad os dog ikke kaste Penge ud paa en saa løs Maade; lad os gaae frem efter vor sædvanlige sundige Maneer og sige: Først Forslag og dernæst Pengene. Det er den rette praktiske Maade, og den troer jeg, vi staae os ved at benytte ved denne Leilighed som ved alle andre.

Jeg tør maaskee endnu tillade mig nogle Ord med Hensyn til det af 3 ærede Medlemmer stillede Forslag angaaende en Forhøielse af Understøttelsen til Institutbestyrer Stephanzen som Forstander for Opdragelsesanstalten Holsteinsminde. Jeg maa bemærke, at jeg for mit eget Vedkommende — og jeg troer, at det Samme er Tilfældet med hele Finantsudvalget — fuldstændig samstemmer

med de to Hovedpunkter i de ærede Medlemmers Tanke. For det Første troer jeg nemlig, at Institutbestyrer Stephanzen er en høist forstjent og hæderlig Mand, der med de reneste Hensigter har virket overordentlig Meget til Oplysningens Fremme i sit Fædreland; jeg har i en lang Aarrække kendt ham i denne Retning, og jeg har den allerbedste Mening om ham i den Henseende. Det andet Hovedpunkt i de ærede Medlemmers Tanke er, at det Foretagende, denne Mand har begrundet ved, for en billig Betaling, at optage hjemløse Børn fra forskellige Communer, kan være meget lovende, og jeg troer ligeledes, at det for adskillige Børn rundt om i Landet vilde være en stor Fordeel, om de kunde blive anbragte hos ham fremfor paa de Steder, hvor de nu anbringes; men naar jeg dog ikke troer at kunne stemme for det af de ærede Medlemmer stillede Forslag, er det fordi jeg har en meget stor Tvivl om, at de ærede Medlemmer have opfattet, hvori Grunden ligger til, at Herr Stephanzens Tilbud hidtil ikke er modtaget af Communerne. De ærede Medlemmer have stillet deres Forslag paa den Basis, at Grunden dertil er, at Betalingen er for høi, men naar vi see hen til, hvilken Betaling det er, Herr Stephanzen forlanger for et Barn, — 30 Rd. om Aaret i de 6 Aar, han har BARNET, og 30 Rd. i Indskud een Gang for alle, altsaa, naar vi fordele de tilstævnte 30 Rd. paa 6 Aar, hvilket bliver 5 Rd. om Aaret, i det Hele 35 Rd. om Aaret — kan den Betaling, han forlanger for hvert Barn, ikke kaldes meget høi. Vi vide ganske vist, at man i adskillige Communer, ja maaskee i de fleste, kan faae et Barn anbragt endnu billigere — i Gjennemsnit vel omtrent 10 Rd. billigere om Aaret —, og de ærede Medlemmer troe nu, at den Omstændighed, at det saaledes er lidt dyrere at faae et Barn anbragt i denne Anstalt, end man kan faae det anbragt i mange Communer, er Grunden til, at Communerne i saa overordentlig ringe Grad benytte denne Anstalt, men jeg maa sige de ærede Medlemmer, at jeg troer, dette er en urigtig Opfattelse. Jeg har den Overbeviisning, at der rundt om i Bestyrererne for vore Communer findes baade saamegen Oplysning og saamegen sand Humanitet,